

ABONAMENTUL.

Pe un an 80 coroane.

Pe 1/2 an 40 "

Pe 1/4 an 20 "

Pe lună 7 "

Un număr 30 fileri.

□ □

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oară 60 fil.

Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

□ □

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

Spuneți-mi

dacă e lucru înțelept, ca noi să întăbulăm pur și simplu în sarcina noului stat român toate oficiile, toate dicasteriile, toate sinecurele rămase după fostul stat unguresc? Să prelăum 26 fișpani, 26 vicegeșpani, 26 fișcali la fiecare comitat! Să preluăm câte doi fișpani chiar, într'un singur comitat; cum sunt: Cel al comitatului Cluj și al orașului Cluj, cel al comitatului Murăș-Turda și al orașului Vașarheiu, comesul Sașilor și fișpanul Sibiului? D'apoi inspectorii creați pentru analiza lapteului, pentru supravăgherea administrației, pentru constatarea recoaltei, comisarii igienici, sociali, industriali, comerciali? O mulțime de sinecure, în jurul cărora s'au format colonii de oficiali inferiori, secretari de resort, referenți, concipiați, agenți scriitori, servitori?

Biată Transilvanie a fost cu adevărat colonizată de oficiali publice, ca tot atâtea expoziții de propagandă maghiară, de sistem sugrumător.

S'au creat oficialii la centre și periferii. Judecătoriile răsăreau ca ciupercile. În Blaj judecătorie cu două resorturi — penal și civil. În Hususău la 15 kilometri altă judecătorie, la Ocna a treia. Tot atâtea pepinerii de stoarcere a populației și de propagandă ungurească. Sașii au pășit pe cea urmă. Sătulețe săsești s'au pomenit cu preturi, cu judecătorii, cărți funduare, jandarmi, perceptorate, postă cercuală. — Toate ca venite și azile petru toți naufragiații lor de pe la iură, administrație, magistratură.

O rețea de stoarcere, de te-roare, de înădușire a fost administrația, justiția ungurească-săsească, care așteaptă acum să o susținem noi cu mici modificări spre gloria neamului românesc, ajuns stăpân pe pământul acesta.

Este rezon să mai susținem comitatele aranjate de sistemul unguresc în forma și numărul de până aci? Ce titlu de esis-

tență are comitatul Târnavei-mari, al Târnavei mici, al Bistriței Năsăudului și Solnoc Dobâca? De ce trebuie să existe comitatele Cluj, Turda-Arieș și Murăș-Turda, ca județe deosebite? Nu pot fi contrase într'un singur județ, ori să fie împărștiate între comitatele mărginașe? Ori vrem să menajem și pe mai departe lacomia ungurească, și pe drăguții de sași, cari sermanii sunt tare neconsolați în noua situație?

Privim cu îngrijorare angajarea tuturor bărbaților noștri de valoare în serviciul statului. Cancelarii advocaționale rămân pustii, situații se părăsesc, conducători își iau rămas bun dela ceice i-au condus. Mulți, de cari e nevoie încă în viitorul apropiat, devin funcționari, oameni fără independență.

Statul n'are nevoie să îmbrace toate oficiile și sinecure-

rile rămase după statul ungar, nici în cazul când interese particulare — locale ar pretinde aceasta. Mai întâiu nu e necesar, ca în fruntea fiecărui comitat să fie două căpetenii: prefectul și subprefectul.

Fișpanii au fost sub stăpânire ungurească curat organe polițiale și agenți electorali. Politica internă română se va îndreptă după o singură busolă, care e voința națională. Cu atât mai puțin e nevoie de sinecure. Noi nu avem nemeși, cu moșii ori scăpătați, cari să fie mereu în călcăiele guvernelor, cerând servicii, titli, lefuri fără muncă. Noi suntem toți oameni de muncă.

Celelalte oficialii să fie sistate numai decât. Ceeace e bun să se țină, celelalte să fie trecute la eternitate.

Dr. Oct. Prie.

În numele tău *).

Într'o noapte am avut un vis. Am visat că eram într'un loc singuratic, undeva într'o câmpie plină de neguri.

Sufletul îmi era tulburat și m'am uitat țintă la negurile care se perindau încoace și încolo, când groase ca valurile unei mări agitate, când subțiri ca fumul, când ca niște șuvițe despletite de păr cărunt.

Apoi mi-s'a părut ca și cum ași fi auzit voci, multe voci care se înălțau din câmpie până la mine, voci triste ca plângerile unei mari mulțimi în nenorocire.

Am încercat să străpung ceața, însă ochii mei n'au fost în stare să zărească prin ea, am încercat să ascult strigătele, însă n'a fost chip nici să văd nici să aud și atunci am simțit chinul de a nu putea ajuta.

Știam că trebuia să găsesc mijloace ca să merg la mulțimea aceea să-i aflui durerile.

* Dăm aceasta perlă literară, datorită M. S. Reginei Maria, și scrisă în amintirea micului prințisor Mircea, care a murit.

Inima mea era îngrozită dar, cum e în vis, nu puteam să mă mișc de unde stăteam, puteam numai să-mi întind brațele spre nenorocirea aceasta care venea de departe și un strigăt puternic de dorință zădărnicită a pornit din pieptul meu.

De-odată pe mâinile mele întinse s'a coborât o lumină stranie, iar degetele mele păreau pline de aur.

De unde venea lumina aceasta?

Am privit în jurul meu și la picioarele mele era un copil, îmbrăcat în alb și într'atâta strălucire încât la început ochii îmi erau orbiți ca și cum ași fi privit la soare.

Când m'am uitat la el inima mi-s'a umplut de o bucurie necunoscută, care era în același timp și durere, am îngenuchiat și mi-am acoperit ochii cu mâinile. Simțiam aproape de mine o minune din ceruri, însă fiindcă eram pe pământ, minunea aceasta pământescă aducea cu ea teama...

Apoi o voce argintie mi-a spus numai un cuvânt „mamă“! și în clipa aceea mi-am plecat capul și am izbucnit în lacrimi.

„Vino mamă“ mi-a spus vocea copilului, „nu plânge ceeace nu mai este, eu sunt totdeauna lângă tine, însă pe pământ sunt taine care nu pot fi încă înțelese“ și copilul m'a luat de mână și m'a dus din locul în care stăteam.

Am mers alături de el și corpul meu părea că-și pierduse toată greutatea, dar nu cutezam să privesc copilul în față. Am străbătut cu copilul lungă cale. Era noapte, însă strălucirea micului meu tovarăș împărștia lumină înaintea noastră.

„Încotro mă duci?“ am întrebat în șoaptă și vocea lui dulce mi-a răspuns: „La copiii cari plâng aici pe pământ“. Pe urmă n'am mai întrebat nimic ci, în tăcere, m'am ținut pe urma picioarelor lui sfinte.

Am mers mult până am ajuns la un sat și s'a făcut dintr'o dată ziuă și eram singură, copilul visului de lângă mine nu mai era, lumina de la picioarele mele se dusese și le-am văzut că erau pline de praf...

Satul era sărac și părăsit, pretutindeni stăpâna o mare liniște. Toate erau pământii și posomorite. Acoperișurile de stuf și paie păreau părăginite, umilița și sărăcia le încovoiasse florile semănate la întâmplare în grădinile uitate erau veștejite; câini lihniți se furiau printre case ca niște duhuri rele care nu-și pot afla odihnă.

Dibuindu-mi cărare printre pietrele rostogolite care încurcau drumul, am început să bat la ușile caselor tăcute, dar nicăeri nu-mi răspânda nimeni, deși mergeam înaintea bătând, la fiecare ușă...

La capătul satului m'am întors — picioarele mele ridicaseră o dără de pulbere care flutura deasupra pământului ca fumul. M'am oprit și m'am uitat la satul care părea că doarme sub povara unui blăstem. M'am întors înapoi ostentiv, inima mi-se bătea și

fiindcă nici o ușă nu mi-se deschisese când am bătut, am început să mă uit prin fiecare fierăstruie și iată ce-am văzut:

În fiecare căscioară ardea o lumină subțirică, o făclie de mort, o candelă mică și totdeauna un copilăș ținea lumina lângă chipul mort al mamei lui...

În unele case era numai câte un copil, însă în altele, mai mulți copii erau strânși la un loc și toți aveau fețe palide, supte și ochii cufundați priveau înspăimântați la somnul cel din urmă al mamei lor.

Am început să-mi iuțesc pașii ca și cum o spaimă venea în urma mea; voiam să țip, însă nici un sunet nu-mi venea pe buze; voiam să fug, însă nu puteam, o putere necunoscută mă împingea înainte, silindu-mă să privesc în fiecare casă.

Nu știu în câte camere de morți m'am uitat, mi-se părea că sunt fără sfârșit... fără sfârșit până când am simțit că mi-se sfărâma inima. Căinii satului rătăcitori se adunaseră împrejurul meu, urmărindu-mă în tot locul ca o haită de lupi flămânzi.

În cele din urmă, biruită de groază, m'am oprit gâfâind, căinii, cari mă urmăreau, mă priveau și mi-s'a părut că ochii lor aveau aceeași expresie ca și ochii copiilor țintuiți la fața mamei lor moarte.

Cu furie m'am repezit înapoi, am zmulș din țâțâni ușile și din toate părțile copilașii alergau grămadă în drum. Făcliele din mâinile lor se stinseseră.

S'au adunat împrejurul meu ca și căinii, m'au privit în față cu ochii lor răbdători, fără speranțe, iar eu simțiam că sunt și eu o cerșetoare, fiindcă n'aveam nimic ca să-i ajut în nenorocirea lor.

Câtva timp ne-am uitat unii la alții, până când de-odată n'am mai putut să-le îndur privirea, m'am întors cu spatele la ei și am plâns ca cei netrebniți.

Fugiam și fugiam neîndrăznind să mai privesc înapoi, însă sunetele plângerilor mă urmăreau, sunete asemănătoare cu tânguirile care se înălțau din neguri până la mine.

Nu știu cât de mult am fugit, însă mi-s'au părut ceasuri, până când în cele din urmă istovită de puteri m'am împiedicat de o piatră și am căzut greu cu fața în țărână...

Multă vreme am rămas așa, o grămăgiue zdrobită de nenorocire, nefiind în stare nici să gândesc, nici să mă apuc de de ceva, până când o atingere ușoară m'a făcut să privesc în sus.

Copilul visului era lângă mine și acum am putut să-i privesc

în față și el zâmbea la mine cu ochii pe cari odată i-am sărutat.

Lumina care-l înconjura era mai puțin sclipitoare și când mi-am deschis larg brațele cu o mișcare de dor, pușorul a alergat în culcușul dela inima mea.

În clipa aceea toată oboseala s'a dus dela mine și o bucurie dumnezeiască m'a învăluit, eram într'un extas care nu poate veni decât în vis.

Copilul a început să șoptească ușor, ca o adiere dulce strecurată pe coardele unei harpe.

„Du-te la ei mamă!” murmură copilul, „du-te deseori la ei, nu-i lăsa să știe ce-i foamea, du-te tu însăși, nu-te înspăimânta de privirile lor triste, dă-le hrană, dă-le îmbrăcăminte, dă-le iubirea ta! Ei au nevoie de tine, mămică dragă! Eu sunt fericit în cer. de aceea nu-i lăsa pe ei să plângă pe pământ. Clăește-le case, mamă! Căsuțe unde să aibă hrană, unde să-le

fie cald și să fie fericiți și deasupra fiecărei căsuțe înseamnă numele meu pe care l-ai iubit atâta...”

„Nu vrei să rămâi cu mine Mircea?” am strigat, „rămâi cu mine și arată-mi calea!”

„Mamă, eu sunt totdeauna cu tine, spiritul meu îți arată calea și de aceea tot ceea ce faci pentru ei, fă în numele meu, mamă!”

Încetul cu încetul vocea s'a stins ca ecoul unu-i cântec pe care l-a înțeles numai sufletul meu... brațele îmi erau goale... copilul visului se duse!

M'am trezit.

Razele dimineții străbăteau până la patul meu și în strălucirea lor aduceau sclipiri din lumea cealaltă...

Mi-am unit mâinile și am șoptit ca în rugăciune: „În numele tău Mircea—da, în adevăr, în numele tău binecuvântat, care mi-i drag!”

Maria.

Legea agrară în România veche.

Decretul-lege despre reforma agrară a apărut de mult. Durere nu ne-a ajuns până acum la mână! Parcă am fi peste mări și țări. Cu mare greutate ne-am putut face rost de un exemplar din proiectul reformei agrare. După informațiile ce le avem, între acest proiect și legea însăși nu este nici o deosebire. Pentru ca publicul nostru să fie, cel puțin în parte, orientat asupra acestor reforme de importanță, vom da unele părți, ici-colea prescurtate.

Reforma cuprinde trei părți: I. legea exproprierii; II. legea improprietăririi și III. Casa țărănească. Statul va împărți țărănilor români 2 mil. hect. teren cultivabil. Acest teren statul îl expropriează dela particulari — și-l dă în arândă țărănilor, până la definitivă improprietărire a țărănilor. Operațiile de expropriere și de dare în arândă, prin mijlocirea obștilor, le săvârșește Casa țărănească. Tot această Casa va înfăptui la timpul său și improprietărire a țărănilor pe terenul, care ei deocamdată îl au în arândă.

Lăsăm să urmeze articolii mai importanți din legea de expropriere.

Art. 1. Pentru cauză de utilitate națională se sporește întinderea proprietății rurale țărănești, prin expropriere a terenurilor cultivabile în măsura și condițiile prevăzute în legea de față, în scopul de a se vinde țărănilor cultivători de pământ cu precăderea țărănilor mobilizați din această categorie sau familiilor lor, dacă ei au murit

din cauza sau în timpul războiului.

Art. 2. Subsollul acestor terenuri rămâne proprietatea statului.

Art. 4. Pe lângă Ministerul de Agricultură și Domenii se va înființa o casă specială de stat pentru expropriere, improprietărire, credit și cooperatie agricolă numită „Casa Țărănească a Improprietăririi, a Băncilor Populare și Cooperative.”

Art. 5. — Se vor expropria în întregime:

a) Terenurile cultivabile ale Domeniului Coroanei, ale Cassei Rurale și ale tuturor persoanelor morale, publice și private, fundațiuni etc. chiar și când actele de fundațiune... ar prevedea neînstrăinarea lor, sau le-ar fi dat o altă destinație specială.

b) Proprietățile rurale... ale supușilor statelor străine...

c) Proprietățile rurale ale absenteiștilor.

Art. 6. Se va expropria din proprietățile rurale particulare, care întrec una sută hectare teren cultivabil, o întindere de două milioane hect. teren cultivabil. În calculul acestor două milioane vor intra numai proprietățile rurale ale absenteiștilor, în porțiunea lor cultivabilă.

Art. 7. Pentru dobândirea celor două milioane h. teren cultivabil ce urmează să se exproprieze numai din terenul cultivabil al proprietăților rurale particulare, expropriere se va face după o scară progresivă.

Art. 12. Prețul terenurilor expropriate pentru cauză de utilitate națională se fixează pe hectar. El se determină prin orice elemente de apreciere ca: prețul de cumpărare, impozitul fonciar, contractele de arendă, prețul regional de arendă a pământului și oricare altele, neputând trece valoarea pământului cultivabil peste prețul regional înmulțit cu 20, iar pentru terenurile expropriate numai ca suprafață în regiunile de munte pentru înființarea de islazuri comunale, prețul regional înmulțit cu 15.

Dacă pentru aceasta din urmă proprietarul declară în scris, că înțelege a fi expropriat și de subsol, atunci prețul regional se va înmulți cu 20.

Art. 20. Statul va contribui cu o sumă până la 35% din prețul exproprierii.

Anuitățile pentru plata pământurilor expropriate ca islaz comunal, se vor plăti integral de comună, conform legii izlazurilor. Dacă proprietarul renunță la subsol, statul va suporta până la o treime din anuități.

Art. 21. Plata prețului convenit proprietarului expropriat se va face în titluri de rentă de stat, amortizabile în 60 ani și purtătoare de o dobândă de 5% pe an, soseșită la plată valoarea nominală a rentei drept valoarea reală.

P. S.

(Va urma.)

Chestii sanitare.

În urma groaznicului războiu de 4 ani și jumătate am avut o mortalitate foarte mare între vitejii noștri români în front și spitale — lăsând la o parte pe infirmi —, iar acasă gripa spaniolă a făcut ravagii aproape tot atât de mari în populația noastră, fără ca organele sanitare maghiare, dominante în timpul acela, să ia cea mai mică măsură sanitară de combatere a epidemiei atât la orașe cât și la sate, și fără ca vre-o somitate maghiară să-și spună cuvântul hotărâtor în această chestiune — să descrie boala — se arete tratamentul și mijloacele de combatere.

Dacă am trecut prin două cataclisme unul mai mare de cât altul și ca să ne putem feri de un al treilea cataclism, stăruim cu insistență pe lângă organele diriguitoare să înființeze de urgență direcțiunea sanitară superioară ca for suprem de unde să se dea ordine și îndrumări medicilor în cazuri eventuale de epidemii.

Fac aceasta propunere din mai multe motive, și anume: 1. Timpul de față este cât se poate de nefavorabil din cauza

temperaturii puțin scăzute și aplicabil pentru orice boală. 2. *Gripa spaniolă* nu e total stinsă și ușor ar putea recidiva. 3. Cu data de 24/1 1919 am primit din partea preturei din loc — în limba maghiară un avis sub Nr. 73/1919 din 15 Ianuarie, în care ne face cunoscut ivirea unui caz de *nartifus* în comitatul Turdei. Cazul acesta e foarte important mai ales, că ședula încă și astăzi să mai serie în limba maghiară; pe de altă parte, că ne aflăm din nou în fața unei posibile noi epidemii de tifus, ori vărsat, pojar, scarlatină,

holeră, anghina difteritică etc. Având în vedere actuala climă foarte ușor ar putea izbucni, dacă nu momentan dar mai târziu spre primăvară și poate că ne-ar afla cu totul desarmați: 1. Fără medici suficienți, căci foarte mulți s'au prăpădit în front. 2. Fără medicamente. 3. Fără o discuție sanitară, care să poată lua măsuri la timp. Doue catastrofe le-am văzut și trăit — de a treia să ne temem și chiar pentru aceea să fim prevăzătorii mai de timpuriu.

Prof. Dr. Hâncu.

Serviciul nostru telefonic.

(Agenția telegrafică „Dacia“).

(Paris). Ministrul de externe Pichon a primit ieri, pe șeful guvernului ceho-slovac Dr. Kramarz.

(Lisabona). Consiliul de miniștri a luat măsuri energice pentru menținerea ordinii în întreaga țară. Vapoarele de război au fost rechemate dela Nord, iar rezerviștii dela 2 divizii au fost chemați sub drapel. Cea mai mare parte a trupelor a trecut de partea guvernului.

(Berlin). Contra fostului șef al diviziei de marină Corenbach s'a emis un mandat de arestare, fiindcă s'a stabilit, că acesta din însărcinarea lui Liebknecht și a Rozei Luxemburg a inscenat evenimentele din 23—24 Dec. pentru a provoca prăbușirea guvernului german.

(Rotterdam). Ziarul englez Daily Mayl anunță: Guvernul englez a declarat desinteresarea sa la o eventuală alăturare a Austriei-germane la Germania, totuși Anglia își face pendentă atitudinea definitivă în această chestie de deciziunea comună a antantei.

(Viena). Cunoscutul scriitor militar, majorul Victor Humbert, a dispărut dela 16 Ian. nu se știe de dânsul. Soția sa îl caută acum printr'o știre publicată în gazetele vieneze.

(Viena). Aici a sosit o misiune de oficeri francezi și români, alcătuită de majorul francez Inles Mobillais și de inspectorul C. F. R. dl Octavian Pop, precum și de alți 5 membri. Misiunea aceasta a venit la Viena să termine pertractările cu privire la o directă legătură de cale ferată București—Paris, prin Budapesta și Viena. Misiunea aceasta va sta la Viena 5 zile și în acest interval va isprăvi toate pregătirile, pentruca trenul expres București—Paris să poată circula

deja începând cu săptămâna viitoare.

(Paris). Agenția Havas anunță: La primirea președintelui Wilson de către senatul francez, dânsul a mulțumit la salutul președintelui Ribot în felul următor: America și-a dat perfect seamă de toate primejdiile, la cari a fost expusă Franța, care a stat la graniță ca o sentinelă neclintită. Franța a știut să țină piept oricărei provocări; era o atitudine într'adevăr frumoasă. Dacă ar fi amenințată din nou existența ei, atunci Franța poate fi sigură, că va avea ca prietini lumea întreagă. Acei cari au luptat pentru libertate nu se pot despărți nici odată de Franța. Prin jertfele ei, Franța și-a dobândit amicitia lumii întregi.

(Paris). Duminecă d. a. președintele Wilson a avut o lungă întrevedere cu Leon Bourgeois, cu Robert Cecil și cu Generalul Smuth în chestia ligei națiunilor. Discuțiile de până acum au dovedit, că bărbații de stat conducători ai Statelor Unite, Angliei și Franciei sunt de perfect acord cu vederile lor.

(Paris). Președintele Wilson a acordat generaților Berthelot, Maistre, Mangiu, Gerard, Humbert și altor șapte generali francezi medalia americană pentru «servicii extraordinare».

(București). Ministrul de industrie și de comerț a hotărât să împartă în chipul următor producția de cărbuni dela Petroseni: 300 de tone se vor da zilnic pentru necesitățile căilor ferate ardelenice. Restul se va întrebuința pentru trebuințele industriei din Statul român, iar eventualul escedent se va vinde direcției căilor ferate maghiare pe un preț cât de mare.

Apucături bolșeviste.

Un atentat nereușit.

Cetim în „Renașterea Română”: Agenții crimei și ai distrugerii, cu toată privegherea, s'au strecurat printe noi și au început cu mașinațiunile lor, încercând un atentat împotriva prefectului județului Alba-inferioară.

E știut, că prefectul Albei-inferioare, dl Dr. Ioan Pop, fusese chemat la Sibiu de urgență spre a primi anumite instrucțiuni și urmă să se întoarcă ieri înainte de amiază cu automobilul la reședință.

Era tocmai să se urce în automobil, când dl căpitan Fara, însărcinat cu descoperirea armelor ce s'ar mai găsi în proprietate particulară în Sibiu, cercetând automobilul, descoperi sub scaun un obuz fusant, cu folosul regulat de a exploda după două ore. Automobilul îl așteptă pe prefect în fața porții hotelului, dimineața la 8 jum., și urma să fie aruncat în aer peste două ore, în drum.

Șeful siguranței publice din Transilvania precum și comandamentul trupelor române de ocupație au luat cele mai întinse măsuri pentru descoperirea și prinderea atentatorului.

Bănuelile se îndreptază în două direcțiuni: sau e o mână bolșevistă în joc, sau e vre-unul din școala lui Apáthy.

În orice caz trebuie dela început să se puie stavilă acestor fel de apucături, printr'o acțiune repede, prin lovirea sigură a vinovatului. Rep.

Informațiuni.

* **Comunicat oficial relativ la conferența de pace.**

Paris 24 Ianuarie. Conferența a examinat astăzi materialul pus Sâmbătă la ordinea zilei. S'au desbătut următoarele chestiuni: Codificarea dreptului internațional al muncitorilor, responsabilitatea pentru război și pedepsirea vinovaților, despăgubirile, regulamentul relativ la comunicația internațională prin porturi, pe apă și uscat. În primul rând însă conferența a examinat metoda de urmat relativ la chestiile teritoriale.

* **Contractul de pace** se va subscrie mult mai curând de cât s'ar crede. Probabil înainte de Paști să fie deja subscris.

* **Comunicatul oficial** din 11 (24) Ianuarie: 1. În Bucovina și Transilvania: situația neschimbată. 2. În Basarabia de Nord se continuă acțiunea contra bandelor bolșeviste. M. C. G.

* **Cardinalul Mercier** a sosit la Paris ca delegat al Belgiei la Congresul de pace. Primirea ce s'a făcut învățatului și inimosului belgian a fost din cele mai strălucite. Primit de Wilson, acesta i-a zis, că a admirat curajul și devotamentul cu care a știut înaltul prelat să apere cauza țării sale ingenunchiate.

AVIZ!

Membrii comitetului central a Reuniunii Învățătorilor arhidiecezani gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, precum și alți membri ordinari sunt convocați prin aceasta la o consfătuire ce se va ținea Duminecă în 2 Februarie st. n. după prânz la orele 2 în sala de conferență a Institutului pedagogic din Blaj.

Blaj, la 27 Ianuarie 1919.

Ioan F. Negruișiu m. p. prezident.

Petru Ungurean m. p. secretar.

* **Dr. A. Vaida și Dr. Șt. C. Pop**, au depus cu solemnitate deosebită în București în fața Maj. Sa. R. Ferdinand jurământul de fidelitate. Atât Dl ministru Vaida, cât și Dl ministru C. Pop, au fost obiectul unui entuziasm viu din partea publicului, când s'au întors dela palat.

Dl V. Goldiș, reținut încă la Sibiu pentru organizarea învățământului, va pleca la București abia mai târziu, după ce vor fi pus temelii sigure mersului normal al învățământului, care a suferit mult pe urma războiului. În felul acesta sărbătoresc au fost introduși în noul lor cerc de activitate primii miniștri ai Ardealului.

* **Agenți bolșevisti**, după cum aflăm, tot mai încearcă să imbecileze lumea cu apă rece, umblând pe sate, să adune subscrieri de aderențe pentru socialism. Atragem deosebită atenție a armatei române asupra acestor rătăciți. Să li-se aplice, ori-unde s'ar găsi, cele 25 argumente naționale.

Preoții noștri să țină seama și să nu doarmă, în vreme când lupii flămânzi stau să se năpustească asupra turmei cuvântătoare.

* **Documente românești la congresul păcii.** Dl dr. Anghelescu, ministrul instrucțiunii, plecând la Paris a luat cu dsa spre a le încredința delegației noastre de pace și două memorii: unul privitor la Dobrogea și altul privind chestia Dunării în legătură cu interesele românești.

*** Dl Iorga declină dela sine șefia partidului său naționalist-democrat și promite un nou op de mare valoare.** Citim în cuvântarea dlui N. Iorga rostită la consfătuirea naționaliștilor-democrați la Iași în ziua de 26 Noemvrie 1918 următoarele: „Am patruzeci și șapte de ani, mă țin prin munea mea. Simt apropierea vrăstei și am mari planuri de istorie, pe cari trebuie vreme pentru a le îndeplini.

„Vreau să scriu o istorie universală, statornicind rolul adevărat al neamului nostru în lume.

„Deci pentru acea vanitate, care se cheamă la noi șefie n'am timp, cum pentru administrație n'am gust.

„Dar lupta mi-o urmez și mă țin la dispoziția cui dintre voi are nevoie de mine.

„Numai a acelora. Căci oricine se apropie supt orice formă de vechile partide, de vechile epave politice nu poate decât ieși din cercul luptei ca și din al stimei și al atenției mele chiar.

„Colaborez cu orice grup, care vrea să rupă trecutul, dar numai cu acela. Doresc ca voi naționalități, să formați un Sfat de conducere de câțiva tineri, cari să vă dea tot sufletul și tot timpul lor.

„Până la 1 Decemvrie supt vechiul steag să-i am, pentru a putea intra, după munca ce s'a cheltuit de noi pentru democrația națională, în marea ei Uniune, pe care o doresc și o voi ajuta din toate puterile mele“.

Aprobăm și noi întru toate vederile dlui Iorga și ne bucurăm și-i mulțămim pentru darul neprețuit pe care ni-l promite. Nu ne amestecăm în luptele de partid ale fraților noștri din România veche, dar o spunem — căci trebuie s'o mărturisim —, că simpatiile Ardealului sunt ale dlui Iorga și că iscălim cuvânt de cuvânt, ceea ce spune D-Sa într'un apel îndreptat „cătră cititorii noștri din teritoriul liberat“ și anume: „Dacă voiți credință, dacă voiți concurență, dacă voiți suflet, dacă sunteți incredințați, că astfel, din izvor curat se fac lucrurile mari, întoarceți-vă privirile spre foaia, care a stat neclintit, de atâția ani, unde a fost singurul interes al acestei țări și al acestui popor“ (v. „Neamul Românesc, anul al XIII-lea, Nr. 342 București, Marti, 11 Decemvrie 1918).

*** Dl inspector telegrafo-postal C. Bolintineanu, a fost însărcinat de direcția postelor din București să cerceteze starea serviciilor telegrafo-postale din Transilvania.**

*** Catolicii irlandezi din Londra** au înaintat un memoriu lui Lloyd George, cerând de urgență împlinirea tuturor aspirațiilor naționale, acum când lumea întreagă ajunge la libertate.

*** Secuții** adunați dincolo de Huedin dau din nou semne de vieță, cari se manifestă în turburarea satelor din jur. Intre țărani crește mereu indignarea, așa că poate în scurtă vreme vor urma și cioeniri sângeroase.

*** Suplinitor lui Wilson** la conferența de pace a fost numit ministrul de războiu Baker. El își va începe activitatea în senzul acesta la 15 Ian. când este vorba ca prezidentul Wilson să se reînapoieze la Washington.

*** Stare de asediu în Rusia întreagă.** Știri sosite peste Danemarca spun, că în Rusia s'ar fi proclamat starea de asediu. În jurul Petrogradului și al Moscovei fac înțăriri.

*** Juriga** fostul deputat slovac din camera ungară într'o scrisoare adresată prezidentului Károlyi pretinde 200.000 cor. despăgubire pentru casa sa devastată de un detașament de marinari maghiari. La caz când ar fi refuzat, se simte necesitat să meargă la Pesta cu trupe boeme, să-si facă dreptate. Scrisoarea datată din Pojon, a fost predată prim-ministrului spre a fi pertractată într'un consiliu de miniștri.

*** „Pesti Hirlap“** șovinistul ziar unguresc din Budapesta a avut o zi cu nori Joia trecută. Un grup de câteva sute de oameni, mai mulți militari au demonstrat în fața redacției pentru un articol în care se cerea scărițarea ajutorului dat celor fără de lucru, pe motivul, că așa se sprijinește trândăvia și anarhia. Plebea a spart ferestile, a rupt tablele de afișuri, a aruncat cu bolovani în locuințe. Numai forța armată a putut restabili ordinea.

*** Monarhia stăpână în Portugalia** Revoluția monarhistă, care a isbucnit în Portugalia, actualmente pare a fi stăpână pe întreaga țară.

— „Petit Journal“ scrie: Dela moartea președintelui Paës, Portugalia a arătat o înclinare spre revenirea la monarhie. Insuș președintele Paës avea mulți prietini personali monarhiști, cărora le-a acordat avantagii, luând măsuri aspre în contra liderilor extremei stângi, cari mai toți au și fost închiși. Acum e firesc ca monarhiștii să-și recâștige vechea lor influență, folosindu-se de zdruncinarea politică, în care se găsește țara.

*** Guvernul român a primit** cu aprobarea Ententei propunerea guvernului maghiar de a face un schimb de mărfuri. Ungaria va da pielărie, hârtie și material rulant, în schimbul petrolului și cărbunelui românesc.

Guvernul din București a pus însă condiția ca întâi Republica maghiară să-i restituie locomotivele și vagoanele, pe cari germanii le luaseră din România, lăsându-le ungușilor în timpul retragerii.

*** Direcțiunea căilor ferate** din România a hotărît ca pe viitor să nu mai arendeze restaurantele, chioșcurile de prin gări, decât numai invalizilor de războiu.

*** În cursul** lunei Februarie se va întruni probabil, marele Consiliu național al Ardealului, Banatului și teritoriile românești din fosta Ungarie, pentru a lua în discuție proiectele pentru reforma agrară și electorală, ce vor fi prezentate de cătră Consiliul dirigent.

*** Consiliul dirigent** din Sibiu a cerut guvernului din Budapesta să trimeată oficiilor de percepere din teritoriile românești, sumele convenite pentru plata cupoanelor datoriiilor de stat, a căror scadență s'a împlinit.

*** Comandantul francez** din Rusciuc, a interzis apariția ziarului bulgar „Ratnic“, care începuse o companie contra României, susținând, că în Transilvania elementul român e în minoritate.

*** Rezultatul alegerilor în Germania.** După informațiuni neoficioase, primite până 26 c. după amiază la ora 1, au fost aleși 415 deputați în 30 de cercuri electorale din totalul de 421 de deputați a celor 37 de cercuri electorale din Germania, afară de Alsacia-Lorena. După partide au fost aleși: 24 naționaliști-poporani, — 86 din partidul poporan-creștin (centru), 22 din partidul poporan-german, 76 de democrați, 162 de socialiști majoritari, 24 de socialiști independenți și 11 fără a aparține vre-unei fracțiuni.

*** Justiția militară** se va pronunța peste câteva zile în chestiunea funcționarilor dela postă, cari ar fi fost complici cu colonelul Verzea.

*** La București** a mers o delegație ardeleană, care are misiunea să trateze un împrumut național pentru Ardeal, să rezolve chestia introducerii monopolului tutunului și chibriturilor ca și chestia circulației mărcilor și timbrelor postale în Ardeal.

*** Dl dr. Ioan Erdélyi a fost** numit comisar al guvernului român pe lângă comandamentul trupelor aliate din Budapesta și întreaga Ungaria.

Dentistul

Virgil Munteanu și-a reînceput praxa în Sibiu strada Cisnădiei Nr. 28, lângă croitoria Petrașcu.

Consultații dela 8—12 a. m. 2—5 p. m. (17) 3—3.

Consiliul dirigent.

Resortul: Finanțelor.

Nr. 118/1919
Secția prezidiu.

A P E L.

Toți funcționarii români, cari au stat, sau stau și de prezinte în serviciul central, sau al oficiilor subordonate ministeriului de finanțe din Ungaria și din Austria (fostele provincii de coroană a monarhiei habsburgice: Bucovina ect.) prin aceasta sunt invitați să se anunțe cât mai îngrabă la resortul de finanțe al Consiliului dirigent român din Sibiu, fie în persoană, fie în scris, pentru a fi trecuți în serviciul resortului de finanțe român.

Pentru orientare reflectanții sunt încunoștințați, că toți anii de serviciu li-se vor socoti și li-se asigură cel puțin salariul, acela de care au beneficiat până acum.

Sibiu, la 14 Ianuarie 1919.
(18) 3—3. Dr. A. Vlad m p.

Publicare de licitație.

Pentru darea în arândă a internului din Blaj, de sub Nr. top. 290 (în piață, acum prăvălia Sinberger), și care aparține fondului deficienților, în urma mandatului konzistorial Nr. 106—1919, se va ține licitație publică în 4 Februarie n. 1919, în cancelaria avocatului arhidiecezan, la orele 10 a. m.

Esarândarea se face pe timp de 5 (cinci) ani, începând cu 1 Aprilie n. 1919.

Suma de strigare a arânzei anuale e 2000 coroane.

Licitanții au să depună un vadiu de 50% a arânzei anuale oferite.

Condițiile de licitație amănunțite se pot vedea în cancelaria subscrișului.

Blaj, la 25 Ianuarie n. 1919.

Dr. Ionel Pop
(21) 1—3 avocat arhid. s.

Proprietar și Editor:

Consiliul Național Român din Blaj.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.